

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/422/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212284
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512212284.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, č. spisu 1.XXX.XXX typ: I. R., zastúp. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Ú. X, W., proti žalovanému: T. X., nar. 28.9.1979, bytom W. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Q. XX, F., IČO: XX XXX XXX, zastúp. U.. G. Š., advokátom, J.. X.. M. XXX/XX, X., v konaní o zaplatenie 284,40 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka (ďalej len VÚ) proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 18C/277/2012-75 z 13.júna 2013

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie vedľajšieho účastníka proti výroku vo veci samej.

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o náhrade trov konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 284,40 €, úrok z omeškania 119,38 € ako aj ročný úrok z omeškania vo výške 9,5% zo sumy 284,40 € od 23.3.2011 do zaplatenia ako aj nahradí' trovy konania v sume 89,85 € z toho trovy právneho zastúpenia v sume 72,85 € účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Ú. X, W., všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30 € mesačne, počnúc mesiacom august 2013, vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca vopred do budúca až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok a že v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vo veci samej vyhovel návrhu z tohto dôvodu, že žalovaný prehlásil na výzvu súdu, že nárok žalobcu uznáva čo do dôvodu a výšky a je ochotný ho zaplatiť v splátkach po 30 € mesačne. Preto podľa § 153a ods.1 O.s.p. bolo rozhodnuté rozsudkom na základe uznania pred súdom. V takomto prípade v odôvodnení rozsudkov podľa § 114 ods.5, § 153a ods.1 a § 153b ods.1 O.s.p. uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol. V riešenej veci rozhodol podľa § 663, § 517 ods.1, 2 Obč.zák. ako aj § 52 a nasl. Obč.zák., pretože išlo o spotrebiteľský spor. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods.1 O.s.p. a výšku podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty nad 165,97 € do 663,88 € je 16,60 € + 1,66 € za každých aj začatých 3,19 € prevyšujúcich sumu 165,97 € a v súlade s § 14 ods. 1 písm. a, b, c) cit. vyhl. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť na konaní pred súdom, v celkovej výške 89,85 € ako trovy právneho zastúpenia v sume 72,85 € je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu v pravidelných mesačných splátkach po 30 € mesačne.

Výrok o trovách konania vo vzťahu k žalobcu a VÚ odôvodnil tým, že súdu je zo súdnej praxe, z jeho rozhodovacej činnosti známe, že advokáti spoločnosti TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. zastupujú žalobcu v obdobných veciach v desiatkach až stovkách iných sporov. Nejde teda len o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva len pre predmetnú vec. Vzhľadom na totožný právny problém je prácnosť jednotlivých administratívnych prác ale aj právna náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci značne znížená a súd riadiaci sa týmito úvahami dospel k záveru, že v prejednávanej veci treba považovať za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia trovy v 1/3 z celkovej sumy, čo v danom prípade je 72,85 €. Spolu trovy konania, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť sú 89,85 € (na súdnom poplatku 17 € + 72,85 €), preto žalobcovi nepriznal náhradu trov konania za úkon - písomné podanie protistrane, pretože tento úkon nebol úkonom tohto súdneho konania.

Žalovaný je teda povinný na účet právneho zástupcu žalobcu zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 72,85 € a v súlade s ust. § 151 ods. 8 O.s.p. na účet žalobcu nahradiť zaplatený súdny poplatok v sume 17 € a naopak vedľajší účastník na strane žalovanej vystupoval v konaní na strane účastníka, ktorý v konaní v plnom rozsahu uznal nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky, preto mu náhrada trov konania priznaná nebola.

V podanom odvolaní VÚ žiadal napadnutý rozsudok vo veci samej zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní namietal, že síce žalovaný uznal nárok čo do dôvodu a výšky na pojednávaní pred súdom, avšak oni sú presvedčení o tom, že jediným rozhodným vysvetlením stavu veci môže byť len neinformovanie a rezignovanie spotrebiteľa, keďže nebol poučený dostatočne zrozumiteľne súdom na vznesenie námietky premlčania z ich strany. Ak hlavný účastník vznesením námietky premlčania nesúhlasí, postupuje súd v súlade s dikciou § 93 ods.4 O.s.p. a posúdi, či je alebo nie je vznesenie námietky premlčania na prospech hlavného účastníka. Prioritné je stanovisko hlavného účastníka a len celkom výnimočne môže súd nerešpektovať jeho vôľu nevzniesť námietku premlčania. Združenie je preto toho názoru (vedľajší účastník a ďalej len VÚ), že ak by absentoval výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania zo strany VÚ, bola by takáto námietka účinná vždy. Na platné uznanie záväzku je potrebný písomný prejav podľa § 558 OZ. K odvolaniu pripojil VÚ aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/55/2013.

Okrem toho podal vyjadrenie žalobca, čo do výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a VÚ. Navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie vo veci samej podľa § 218 ods.1 písm.b/ O.s.p. odmietol a napadnuté rozhodnutie preskúmal podľa § 219 O.s.p. a potvrdil, čo do veci samej. Zároveň si uplatnil aj trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 37,26 € s DPH. Žalobca zastával názor, že VÚ nie je oprávnený na podanie odvolania, čo do veci samej, ak bola pohľadávka uznaná. VÚ má podľa ust. § 201 O.s.p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi a vzťah žalovaného a Združenia zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi (poukázal aj na názor KS v Žiline v rozhodnutí 9Co/259/2012, okrem toho rozhodnutie KS v Prešove sp.zn. 5Cob/17/2012), podľa ktorého má VÚ právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovný spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. O takúto vec v riešenom spore nejde, ale uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.6.2012 sp.zn. 6Cdo/30/2012 hovorí o uplatnení dispozičnej zásady v odvolacom konaní. Toto odvolacie konanie môže byť začaté iba na návrh účastníka, nedostatok návrhu na začatie odvolacieho konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania a musí viesť k zastaveniu odvolacieho konania. Pre prípad, ak by odvolací súd tak nepostupoval, zaťažil by svoje konanie vadou v zmysle § 237 písm.e/ O.s.p. (aj Komentár k OSP - I. diel, 2. Vydanie 2012, autori Števček, Ficová a kol. vydavateľstvo C.H. Beck, str. 330: na to upozorňuje, že VÚ nie je legitimovaný na tzv. dispozičné úkony, lebo nejde o jeho hmotnoprávnu legitimáciu vo veciach, ak to nemôže z povahy veci.

Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a VÚ podľa § 212 ods.1, 3 O. s. p. a v tejto časti výroku rozsudku, tento rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny a zákonný a proti tomuto výroku bolo možné podať odvolanie.

Proti výroku rozsudku vo veci samej, ktorým bolo vyhovené žalobe vo vzťahu k žalobcu a žalovaného a okrem istiny žalovaný je povinný zaplatiť trovy konania žalobcovi v sume 89,85 € a trovy zastúpenia 72,85 € v pravidelných mesačných splátkach po 30 € mesačne, proti tomuto výroku nebolo možné podať odvolanie zo strany účastníkov konania a odvolací súd toto odvolanie VÚ odmietol.

Podľa § 218 ods.1 písm.c/ O.s.p., zák.č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 202 ods.1 O.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku na zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 153a ods.1 O.s.p., ak počas konania počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

K tomuto došlo na pojednávaní dňa 21.5.2013, preto odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa (ďalej len súd) konal zákonne a správne, keď rozhodol rozsudkom na základe uznania a v odôvodnení tohto rozsudku uviedol iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol.

Občiansky súdny poriadok rešpektuje rozsudok na základe uznania a vylučuje ho iba v dvoch prípadoch:

1) podľa § 153a ods.3 O.s.p., ak rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku bol rozhodnutý spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmiernom a

2) rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku rozhodol súd bez nariadenia pojednávania.

Uvedené náležitosti boli splnené a aj keď nebol správne poučený účastník konania, že proti tomuto rozsudku nemožno podať odvolanie na súd (súd prvého stupňa), je treba vychádzať z toho, že zákon neumožňuje podať proti takémuto rozsudku odvolanie, lebo ide o výnimku.

Súd však správne poučil účastníkov, že proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 3 písomných vyhotoveniach, lebo išlo o výrok vo vzťahu medzi žalobcom a VÚ, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, v takomto prípade proti takémuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie vždy.

Odvolací súd preto v tomto výroku potvrdil rozsudok súdu, ktorým nebola priznaná náhrada trov konania vo vzťahu žalobcu a VÚ a to podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku ohľadne tohto výroku.

Treba uviesť, že náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal s poukazom na § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p., lebo nemožno považovať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu v tejto veci za účelne vynaložené trovy v tomto konaní, pretože aj bez tohto vyjadrenia by bol odvolací súd rozhodol tak, čo do výroku vo veci samej ako aj čo do výroku o trovách konania, odôvodňuje sa to ust. § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.